

Poslovni broj: St-283/2026

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

Trgovačkog suda u Zagrebu

10 000 Zagreb

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Vjerovnik:

TEHNOLUB d.o.o., Samobor (Grad Samobor), Ulica Hrvatskih branitelja 12,
OIB:47783358346, zastupani po odvjetnici Božani Zadro iz Zagreba;

Dužnik:

TERMOTERRA d.o.o., Topusko, Donja Čemernica 151, OIB: 06446316904;

ŽALBA VJEROVNIKA

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu,
posl.br. St-283/2026- od 10.07.2026. godine

1x putem e-komunikacije;

I.

Žalitelj u zakonskom roku podnosi ovu žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene Stečajnog zakona.

Dokaz: pobijano rješenje u predmetu - nesporno;

Pobijano rješenje ne sadrži razloge iz kojih bi bilo moguće ispitati je li prvostupanjski sud izvršio procesnu funkciju ispitnog ročišta propisanu člankom 46. Stečajnog zakona.

Iz zapisnika s ispitnog ročišta održanog 8. srpnja 2026. proizlazi da je sud, prije samog ispitivanja prijavljenih tražbina, izričito naveo kako se, sukladno članku 46. stavku 4. Stečajnog zakona, tražbine koje je osporio dužnik moraju posebno raspraviti te da se osporene tražbine mogu naknadno priznati.

Time je sam prvostupanjski sud jasno odredio svrhu ispitnog ročišta – ono nije bilo sazvano isključivo radi formalnog evidentiranja ranije izjavljenih osporavanja, već radi njihove sadržajne rasprave i mogućeg otklanjanja.

Dokaz: zapisnik sa ispitnog ročišta od 8.7.2026.g. – u predmetu – nesporno;

Upravo je u tom smislu žalitelj još 3. lipnja 2026. dostavio sudu podnesak s cjelokupnom dokumentacijom kojom je potkrijepio osnovanost prijavljene tražbine. Time je dužniku i njegovu punomoćniku ostavljeno više od mjesec dana da pregledaju dostavljenu dokumentaciju i očituju se o njezinu sadržaju prije održavanja ispitnog ročišta.

Na samom ispitnom ročištu sud je utvrdio da podnesak žalitelja s priloženom dokumentacijom prileži spisu te ga dao na uvid predstečajnom povjereniku, zajedno s podnescima drugih vjerovnika podnesenima upravo radi otklanjanja osporavanja tražbina.

Iz zapisnika nadalje proizlazi da je predstečajni povjerenik, nakon pregleda dokumentacije žalitelja, izjavio kako ostaje kod priznanja prijavljene tražbine, dok je dužnik ostao kod ranije izjavljenog osporavanja, navodeći paušalno da tražbina ne postoji.

Dakle, na ispitnom ročištu provedene su upravo one procesne radnje koje članak 46. Stečajnog zakona predviđa radi otklanjanja osporavanja tražbine.

Međutim, pobijano rješenje ne sadrži niti jednu činjenicu niti razlog iz kojeg bi bilo moguće zaključiti da je sud sadržajno ocijenio rezultate tako provedene rasprave.

U obrazloženju rješenja samo se konstatira da su tražbine ispitane na ročištu, citiraju se odredbe članka 46., 47. i 48. Stečajnog zakona te se zaključuje da su tražbine navedene u točki II. izreke osporene iz razloga navedenih u tablici.

Pritom sud nije naveo:

- je li razmotrio dokumentaciju dostavljenu radi otklanjanja osporavanja,
- je li ocijenio očitovanja vjerovnika iznesena na ispitnom ročištu,
- zbog čega dostavljena dokumentacija nije bila od utjecaja na odluku,

-
- zbog čega rasprava provedena na ispitnom ročištu nije dovela do otklanjanja osporavanja,
 - niti iz kojih razloga smatra da procesne radnje provedene na ispitnom ročištu nisu imale nikakav utjecaj na konačnu odluku.

Takvo obrazloženje ne omogućuje drugostupanjskom sudu ispitati je li prvostupanjski sud uopće proveo sadržajno ispitivanje osporene tražbine ili je odluka donesena isključivo na temelju činjenice da je dužnik ostao kod ranije izjavljenog osporavanja.

Ako je svrha članka 46. Stečajnog zakona da se osporene tražbine posebno rasprave te da se osporavanje može otkloniti, tada iz obrazloženja sudske odluke mora biti razvidno da je sud upravo tu zakonsku funkciju i izvršio.

Suprotno tome, pobijano rješenje ne sadrži niti jednu rečenicu iz koje bi bilo vidljivo da je sud vrednovao sadržaj rasprave provedene na ispitnom ročištu. Takvo obrazloženje ostavlja dojam da je ishod odlučivanja bio unaprijed određen samom činjenicom da je dužnik ostao kod osporavanja, neovisno o dokumentaciji dostavljenoj radi njegova otklanjanja. Time se procesna svrha članka 46. Stečajnog zakona svodi na puku formalnost.

Žalitelj ovom žalbom ne traži da drugostupanjski sud odlučuje o osnovanosti njegove tražbine niti osporava da će se, ukoliko osporavanje ostane na snazi, postojanje tražbine utvrđivati u parničnom postupku.

Međutim, prije donošenja odluke kojom se vjerovnik upućuje na parnicu, prvostupanjski sud bio je dužan obrazložiti zbog čega procesne radnje provedene upravo radi otklanjanja osporavanja nisu dovele do drukčijeg rezultata.

Bez takvog obrazloženja ispitno ročište gubi procesni smisao koji mu daje članak 46. Stečajnog zakona.

Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj praksi zauzima stajalište da sudska odluka mora sadržavati dostatne razloge o odlučnim činjenicama kako bi drugostupanjski sud mogao ispitati njezinu pravilnost (primjerice Rev-697/2023-2). Iako se navedena odluka ne odnosi na predstečajni postupak, iz nje proizlazi opće procesno načelo da svaka sudska odluka mora sadržavati razloge koji omogućuju učinkovito ostvarivanje prava na žalbu.

Pobijano rješenje tom standardu ne udovoljava.

III.

Slijedom svega navedenoga predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske uvaži ovu žalbu, ukine pobijano rješenje u dijelu kojim je tražbina žalitelja uvrštena među osporene tražbine te predmet u tom dijelu vrati Trgovačkom sudu u Zagrebu na ponovno odlučivanje.

TEHNOLUB d.o.o. po:

Odvjetnici Božani Zadro